

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913217175
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6913217175.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická č. 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o. so sídlom Sladovnícka č.13, Trnava, IČO 47 243 279 proti odporcovi: A. U., H.. XX.XX.XXXX, C. C. Č.. XX za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 1 286,11 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 814,62 eur s 0,0260 % denným úrokom z omeškania od 12.09.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania na trovách právneho zastúpenia vo výške 120,99 eur a na súdnom poplatku vo výške 16,40 eur do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 23.10.2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1 286,11 eur s prísl. na tom skutkovom základe, že dňa 16.11.2010 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX. Touto zmluvou sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť dohodnutý úver vo výške 1 000,- eur za účelom kúpy veci alebo úhradu ceny za službu. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach určených v zmluve. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 28.07.2011 preto vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy vo výške 1 197,41 eur, ktorú do dnešného dňa neuhradil. V reakcii na výzvu tunajšieho súdu navrhovateľ vo svojej odpovedi (došlá súdu dňa 14.02.2014) doplnil svoj pôvodný návrh o presnú špecifikáciu jednotlivých položiek žalovanej sumy (čo do dôvodu aj výšky).

Do konania (v časti zaplatenia sumy 471,49 eur) dňa 14.05.2014 vstúpil na strane odporcu v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A.

K vstupu vedľajšieho účastníka do konania len v časti uplatneného nároku a to ohľadne zaplatenia sumy 471,49 eur, ktorú si podľa vyjadrenia vedľajšieho účastníka navrhovateľ uplatňuje bez právneho titulu, súd konštatuje, že ust. § 93 ods. 2 O.s.p. nebráni tomu, aby vedľajší účastník - právnická osoba,

ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu mohol vstúpiť do konania aj čo len do časti návrhom uplatneného nároku, o ktorom si myslí že je v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Preto potom súd akceptoval takýto vstup vedľajšieho účastníka do konania. Nie je totiž možné od vedľajšieho účastníka spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu odporcu v konaní proti navrhovateľom uplatnenému nároku, ktorý je opodstatnený a nie je v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa.

Súd výzvou zo dňa 06.05.2014, č.k. 13C/85/2014-35 doručil odporcovi návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Odporca výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal, dňa 07.05.2014 a v určenej 10-dňovej lehote sa k doručenému návrhu navrhovateľa nevyjadril. Vedľajší účastník výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal dňa 07.05.2014 a k návrhu sa vyjadril v tom zmysle, že predmetná zmluva vykazuje nedostatky v tom smere, že v nej absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, výška RPMN je uvedená neurčito. V dôsledku absencie podstatných náležitostí zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 Zák.č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne konštatoval, že odporca uhradil navrhovateľovi sumu v celkovej výške 185,38 eur, pričom reálne čerpal 1 000,- eur a preto žiadal, aby súd návrh navrhovateľa s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti v časti o zaplatenie sumy 471,49 eur, zamietol (1 000,- eur mínus 185,38 eur sa rovná 814,62 eur a 1 286,11 eur mínus 814,62 eur sa rovná 471,49 eur).

Na pojednávanie dňa 07.10.2014 sa ustanovil právny zástupca navrhovateľa a tiež sa ustanovil aj odporca. Neustanovil sa zástupca vedľajšieho účastníka, ktorý sa mailovým podaním zo dňa 06.10.2014 ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie okrem výsluchu zástupcu navrhovateľa a odporcu oboznámením sa s návrhom a jeho doplnením zo dňa 10.02.2014, s úverovou zmluvou zo dňa 16.11.2010, s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len ÚZP), so splátkovým kalendárom, s výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 28.07.2011 spolu s výpisom z poštového podacieho hárku, s vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 14.05.2014, so závermi znaleckého posudku č. 135/2009.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že trvá na podanom návrhu a námietky vedľajšieho účastníka ohľadom absencie výšky, počtu a termínov splátok, konečnej splatnosti a RPMN nepovažuje za dôvodné. Ohľadom absencie konečnej splatnosti úveru argumentoval tým, že zákon ani dôvodová správa k zákonu o spotrebiteľských úveroch, príp. judikatúra Najvyššieho súdu SR nespomína povinnosť uvádzania konkrétneho dátumu konečnej splatnosti. K námietke neurčitého vyjadrenia RPMN (RPMN je uvedené

percentuálnym rozpätím od 37,2% do 41,3 %) predložil súdu znalecký posudok, ktorý si dal vypracovať Home Credit, a.s si sídlom v ČR za tým účelom, aby preukázal súlad takto uvedenej výšky RPMN so zákonom. Na základe uvedeného preto navrhovateľ trvá na tom, že predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti v rozhodnom čase a preto žiadal, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Na pojednávaní odporca uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia vedľajšieho účastníka, tak ako ho prezentoval vo svojom vyjadrení zo dňa 12.05.2014. Potvrdil, že navrhovateľovi uhradil 185,38 eur. Ďalej uviedol, že je výsluhovým invalidným dôchodcom s výškou dôchodku 520,- eur, s nevyhnutnými mesačnými výdavky v celkovej výške 220,- eur, pričom má ešte aj iné úvery.

Podľa ust. § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prázne prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a/, b/ a d/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie:

Spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

- ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1,
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Na základe predložených dôkazov súd skutkovo a právne posúdil vec takto:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 16.11.2010 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi úver, vo výške 1 000,- €, tak ako je uvedené v bode 42 úverovej zmluvy a odporca sa zaviazal tento úver uhradiť v 24-roch mesačných splátkach po 57,69 € ako je to uvedené v bode 44 úverovej zmluvy. Odporca zmluvne dohodnuté splátky úveru prestal splácať, následkom čoho navrhovateľ v súlade so zmluvnými podmienkami pristúpil k zosplatneniu celého zostatku čerpaného úveru a to listom zo dňa 28.07.2011, ktorým oznámil odporcovi, že si uplatňuje voči nemu svoje právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru a súčasne ho vyzval k jeho úhrade v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepreukázal deň doručenia predmetného oznámenia, súd pri splatnosti celkovej sumy vychádzal z poštového podacieho hárku. Z tohto je zrejmé, že predmetná písomnosť bola odporcovi zasielaná ako doporučená zásielka dňa 02. 08. 2011. Keďže sa jednalo o vnútroštátnu prepravu doporučenej zásielky súd vychádzal z toho, že predmetná písomnosť bola odporcovi doručená v 3. deň od jej odoslania, t. j. 05. 08. 2011. Dňom doručenia 05. 08. 2011 začala preto odporcovi plynúť

15. dňová lehota na splnenie povinnosti. Posledný deň lehoty pripadol na sobotu 20.08.2011, čím sa v zmysle ust. § 122 ods. 3 Obč. zák. posunul posledný deň lehoty na najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 22.08.2011. Po prihladnutí na tieto skutočnosti súd ustálil ako prvý deň omeškania 23. 08. 2011. Súd pre úplnosť konštatuje, že skutočnosť, od ktorej navrhovateľ začal počítať plynutie 15-dňovej lehoty, t. j. odo dňa spisania listu, nemá oporu v platnom práve, nakoľko tento fakt otvára priestor na uplynutie lehoty bez toho, že by sa o nej mohol odporca dozvedieť, čím by sa podstatným spôsobom sťažilo jeho postavenie (aj vzhľadom na vznik príslušných sankcií viazaných na toto porušenie) a tým aj zmaril účel výzvy, t. j. poskytnutie dodatočnej lehoty na už konkrétne vyčíslené plnenie.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči odporcovi ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania - poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je odporca ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 1 ods. 2/ a § 2 písm. d./ Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy ako sú uvedené v § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom k 16.11.2010, t.j. k dátumu uzavretia zmluvy). Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o konečnej splatnosti

spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona). V úverovej zmluve je konečná splatnosť uvedená v bode 54 a je označená ako lehota splatnosti, pri ktorej je uvedený počet mesiacov 24 po poskytnutí úveru. Súd pri výklade predmetnej náležitosti úverovej zmluvy si pomohol tzv. legálnym výkladom v podobe dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej jasne uvádza, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 v znení: "Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať." Súd je toho názoru, že spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil navrhovateľ nie je v súlade s dôvodovou správou a vyššie citovanými závermi krajského súdu, s ktorými sa stotožnil aj prvostupňový súd a preto považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd na záver dodáva, že navrhovateľ bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania, napriek tomu pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu o lehote splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

K dojednaniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve v podobe intervalu ((RPMN od 37,2 % po 41,3 %)) súd uvádza, že takéto dojednanie RPMN znemožňuje spotrebiteľovi, aby si za daných okolností mohol zo zmluvy zistiť, ktorá hodnota v rámci intervalu je aktuálna. Stav neistoty spotrebiteľa ohľadom takéhoto určenia výšky RPMN zostáva zachovaný a nevylučuje sa možnosť zavádzania spotrebiteľa. Pre navrhovateľa sa tak vytvára priestor, aby si vybral takú hodnotu z určeného intervalu, vrátane maximálnej, ktorá je pre neho výhodná, pričom výber tejto hodnoty bude pre spotrebiteľa nepreskúmateľný, nakoľko spotrebiteľ nebude vedieť objektívne zistiť, ktorú hodnotu RPMN navrhovateľ nakoniec použije. Súd poukazuje na fakt, že navrhovateľ mal možnosť priamo v úverovej zmluve uviesť určité časové obdobia a im prislúchajúcu výšku RPMN, tak, aby spotrebiteľ vedel, že keď mu bol úver poskytnutý v určitý konkrétny deň, aká hodnota RPMN tomu dňu zodpovedá. Pre úplnosť súd uvádza,

že ani znalecký posudok č. 135/2009, ktorým navrhovateľ argumentuje pri určení výšky RPMN nerieši konkrétne právne dôsledky dojednania výšky RPMN v podobe intervalu z hľadiska právnej istoty pre spotrebiteľa v súvislosti s právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 písm. j/ Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Pokiaľ úverová zmluva neobsahuje konkrétny údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov a konečnú splatnosť považuje sa úver podľa § 11 ods. 1, písm. a/ a b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

Predtým ako súd rozhodne o nároku navrhovateľa považuje za potrebné poukázať na niektoré časti zmluvy, od ktorých sa odvíja dlžná suma. Jedným zo základných termínov je výška úveru. Výškou úveru sa rozumie suma, ktorá bola odporcovi poskytnutá v zmysle Hlavy 4 § 1 ÚZP. V danom prípade sa jednalo o sumu 1 000, - eur. Ďalším podstatným pojmom je konečná výška úveru. Tou je suma, ktorú mal odporca uhradiť v jednotlivých splátkach pri ich stanovenom počte. V danom prípade sa jedná o sumu 1 384,56 eur (24 x 57,69 eur). Posledným termínom je mesačná splátka, v ktorej je s odkazom na Hlavu 5 § 1 ÚZP zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úrok, poplatok za vedenie úverového účtu, príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky. Z uvedeného sa dá jednoznačne ustáliť, že istinou úveru bola v danom prípade suma 1 000,- eur.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1 286,11 eur nie je v časti žalovanej sumy - 471,49 eur (1 286,11 eur mínus 814,62 eur) dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy úveru poskytnutej navrhovateľom vo výške 1 000,- eur odpočítal všetky úhrady, ktoré vykonal odporca v prospech účtu navrhovateľa (stĺpec označený v splátkovom kalendári ako úhrada klienta) vo výške 185,38 eur, v dôsledku čoho potom považoval návrh za dôvodný len v časti sumy 814,62 eur (1 000,- eur mínus 185,38 eur) a v prevyšujúcej časti návrh ako neodôvodnený zamietol.

Súd na záver poznamenáva, že vzhľadom na to, že absencia čo i len jednej z namietaných podstatných náležitostí úverovej zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, súd sa ďalšou námietkou uvedenou vo vyjadrení vedľajšieho účastníka, týkajúcou sa toho, že úverová zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vo svojom odôvodnení, bližšie už nezaoberal.

Čo sa týka uplatneného príslušenstva predstavujúceho kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 154,65 eur, vypočítaný podľa predloženého splátkového kalendára za obdobie od 12.09.2011 do 12.09.2013 vo výške 154,65 eur a jeho dopočet ku dňu podania návrhu za obdobie od za obdobie od 13.09.2013 do 27.09.2013 vo výške 4,05 eur a úrok z omeškania uplatnený v percentuálnej výške 0,0260 % denne zo žalovanej sumy 1 112,05 eur od 28.09.2013 do zaplatenia súd uvádza, že vychádzajúc z konštrukcie počiatku omeškania uvedenej vyššie mal za to, že s priznanou sumou, ktorá bola zahrnutá do celkom vyčíslennej výšky dlhu vo výzve navrhovateľa zo dňa 28.07.2011 sa odporca dostal do omeškania dňom 23.08.2011. K tomuto dňu bola sadzba ECB vo výške 1,50 %, ktorá po zvýšení o 8 percentuálnych bodov (ide o záväzkový vzťah ktorý vznikol pred 01.02.2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013) predstavuje úrok z omeškania vo výške 9,50 % p.a.. Vzhľadom na to, že výška úroku z omeškania uvedená v návrhu (úrok vo výške 0,0260% denne predstavuje ročne 9,49 %) je v súlade s vyššie citovaným ustanovením vyhlášky, priznal súd navrhovateľovi výšku úroku z omeškania tak ako to žiadal, t.j. vo výške 0,0260 % denne avšak len zo sumy priznanej súdom vo výške 814,62 eur a to odo dňa 12.09.2011, t.j. od neskoršieho dňa, t.j. dňa, od ktorého si navrhovateľ uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania (viď splátkový kalendár), keďže podľa názoru súdu počiatok omeškania odporcu nastal už skôr sa to dňa 23.08.2011 a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh ako neodôvodnený zamietol.

O trovách konania navrhovateľa súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., pretože navrhovateľ mal v konaní úspech len čiastočný. Z uplatneného nároku 1 286,11 eur bolo navrhovateľovi rozhodnutím priznaných 814,62 eur. Úspech navrhovateľa predstavuje 63,34 % a neúspech predstavuje 36,66 %, z čoho plynie, že v konaní bol v prevažnej miere úspešnejším účastníkom navrhovateľ, teda má nárok na náhradu trov konania a to vo výške čistého úspechu, ktorý predstavuje 26,68 % (63,34 % - 36,66 %). Pri výpočte odmeny za jeden úkon právnej služby potom súd vychádzal z celkom žalovanej sumy vo výške 1 286,11 eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon predstavuje sumu 61,41 eur.

Zástupca navrhovateľa podal návrh na náhradu trov konania a tieto trovy vyčíslil za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu a účasť na pojednávaní dňa 07.10.2014) + 3 x 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH. Súčasne si vyčíslil náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času (cesta na pojednávanie dňa 07.10.2014 Trnava - Rimavská Sobota) v celkovej výške 408,07 eur (182,95 eur + 225,12 eur).

Súd podľa ust. 13a písm. a/,c/ a d/, § 15 písm. a/, b/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z. priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia nasledovne:

- za úkon právnej služby- prevzatie a príprava zastúpenia odmena vo výške 61,41 eur + 7,81 eur režijný paušál, za úkon právnej služby - podanie návrhu na súd odmena vo výške 61,41 eur + 7,81 eur režijný paušál, za úkon právnej služby- účasť na pojednávaní dňa 07.10.2014 odmena vo výške 61,41 eur + 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH, čo spolu predstavuje 249,47 eur. Náhradu cestovných výdavkov právneho zástupcu navrhovateľa za cestu vykonanú dňa 07.10.2014 z Trnavy do Rimavskej Soboty a späť (50% z uplatnenej náhrady za účasť na predmetnom pojednávaní), pri počte prejazdených 480 km, cene 1,53 eur za liter PHM, spotrebe 8,8 litra na 100 km a základnej náhrade vo výške 0,183 eur, čo spolu s DPH predstavuje 91,47 eur a náhradu za stratu času za cestu vykonanú dňa 07.10.2014 (50% z uplatnenej náhrady za účasť na predmetnom pojednávaní) z Trnavy do Rimavskej Soboty a späť za 14 polhodín (pri výške 13,40 eur za polhodinu), čo spolu s DPH predstavuje 112,56 eur, spolu trovy konania navrhovateľa predstavujú sumu 453,50 eur vrátane DPH, z ktorej sumy súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v pomere jeho čistého úspechu v konaní t.j. vo výške 26,68 %, čo predstavuje sumu 120,99 eur.

K priznaniu hotových výdavkov na cestovné a náhrady za stratu času za cestu na pojednávanie dňa 07.10.2014 vo výške 50% z celkových nákladov súd uvádza, že nakoľko právny zástupca sa v uvedenom termíne zúčastnil aj na inom pojednávaní na tunajšom súde -konkrétne vo veci 13C/186/2014, súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný iba v tejto časti. Hotové výdavky pomerne rozdelil a priznal ich iba v uvedenom rozsahu, keďže sa jednalo o náklady spoločne vynaložené na obidva tieto konania.

Z ostatných trov konania - súdny poplatok súd priznal v pomere čistého úspechu navrhovateľa v konaní, t.j. vo výške 26,68% zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 61,50 eur, sumu vo výške 16,40 eur.

13C/85/2014

-8-

Odporca je povinný prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ju zaplatí právnomu zástupcovi navrhovateľa.

K návrhu vedľajšieho účastníka na strane odporcu na úhradu trov konania súd uvádza, že nerozhodoval o trovách vedľajšieho účastníka pretože v konaní vystupuje na podporu odporcu, ktorý nebol v konaní v prevažnej miere úspešnejším účastníkom, ktorému by vznikol nárok na náhradu trov konania. V tomto rozsahu preto musí ohľadne trov konania kopírovať tento neúspech odporcu v konaní aj vedľajší

účastník, pretože nemôže mať nárok na vyšší rozsah trov ako účastník, na strane ktorého vstúpil do konania a ktorého v konaní podporuje. Jeho úspešnosť v konaní ohľadne trov musí byť posudzovaná vo vzťahu k celému predmetu konania aj hoci vstúpil do konania len v časti žalovaného nároku. Vzhľadom na uvedené preto súd nerozhodoval o trovách konania vedľajšieho účastníka, pretože nebol účastníkom, ktorému vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní, vznikol nárok na náhradu trov konania.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1 286,11 eur nie je v časti žalovanej sumy - 471,49 eur (1 286,11 eur mínus 814,62 eur) dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy úveru poskytnutej navrhovateľom vo výške 1 000,- eur odpočítal všetky úhrady, ktoré vykonal odporca v prospech účtu navrhovateľa (stípec označený v splátkovom kalendári ako úhrada klienta) vo výške 185,38 eur, v dôsledku čoho potom považoval návrh za dôvodný len v časti sumy 814,62 eur (1 000,- eur mínus 185,38 eur) a v prevyšujúcej časti návrh ako neodôvodnený zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.